

Broder Ruus, thet är, Brodher Ruuses historia eller chronica. : Huruledes han vthi ett clöster hafwer tient siw åhr för en kock, och hwad han ther bedrifwit hafwer, förmerat medh een annan liten histo

1645

EOD – Millionen Bücher nur einen Mausklick entfernt! In mehr als 12 europäischen Ländern!

Danke, dass Sie EOD gewählt haben!

Europäische Bibliotheken besitzen viele Millionen Bücher aus der Zeit des 15. – 20. Jahrhunderts. Alle diese Bücher werden nun auf Wunsch als eBook zugänglich – nur einen Mausklick entfernt. In den Katalogen der EOD-Bibliotheken warten diese Bücher auf Ihre Bestellung – 24 Stunden täglich, 7 Tage die Woche. Das bestellte Buch wird für Sie digitalisiert und als eBook zur Verfügung gestellt.

Machen Sie Gebrauch von Ihrem eBook!

- Genießen Sie das Layout des originalen Buches!
 - Benutzen Sie Ihr PDF-Standardprogramm zum Lesen, Blättern oder Vergrößern. Sie benötigen keine weitere Software.
 - *Suchen & Finden*:* Mit der Standardsuchfunktion Ihres PDF-Programms können Sie nach einzelnen Wörtern oder Teilen von Wörtern suchen.
 - *Kopieren & Einfügen*:* Text und Bilder in andere Anwendungen (z.B. Textverarbeitungsprogramme) einfach kopieren und einfügen
- *Nicht in allen eBooks möglich.

Allgemeine Geschäftsbedingungen

Mit der Nutzung des EOD-Services akzeptieren Sie die allgemeinen Geschäftsbedingungen der bestandshaltenden Institution.

- Allgemeine Geschäftsbedingungen:
<https://books2ebooks.eu/csp/de/nls/de/agb.html>

Weitere eBooks

Schon fast 40 Bibliotheken in mehr als 12 europäischen Ländern bieten diesen Service an.

Finden Sie weitere Bücher zur Digitalisierung: <https://search.books2ebooks.eu>
Mehr Information unter <https://books2ebooks.eu>

Sv. Saml. F 1700
Före 1700. 1864
Vitt. Sv.

**Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM**

Sv. Saml.

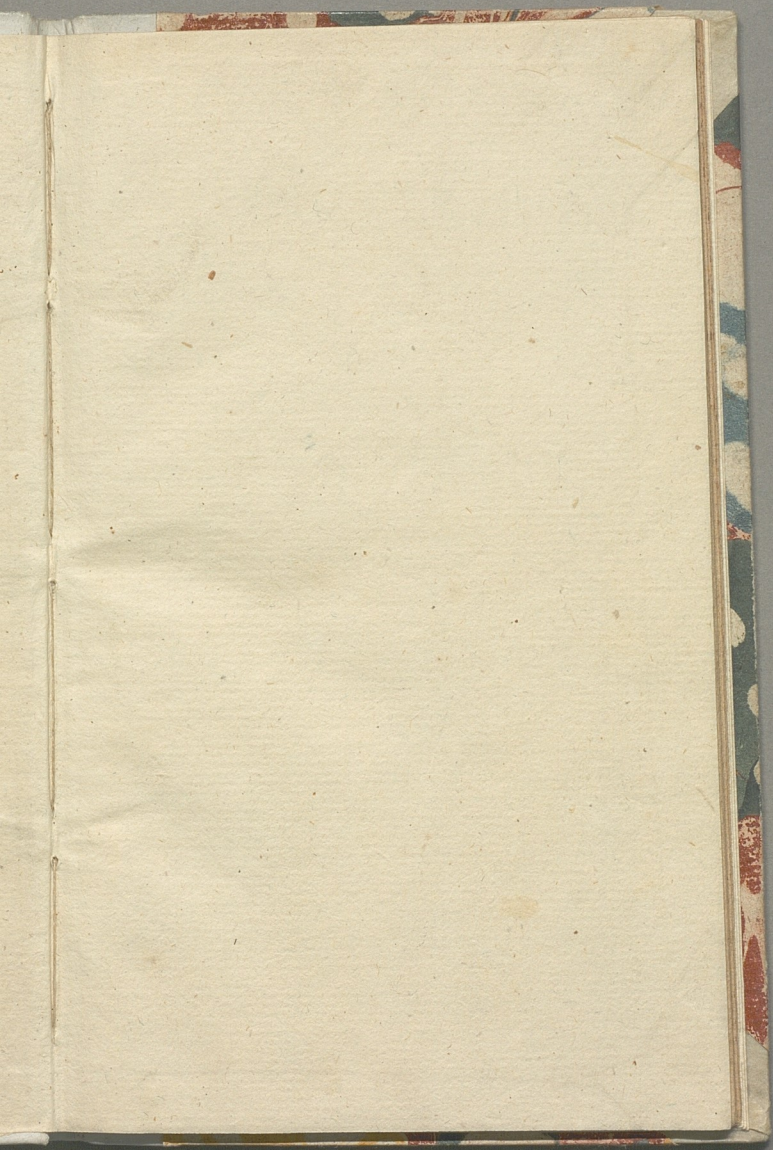
Före 1700

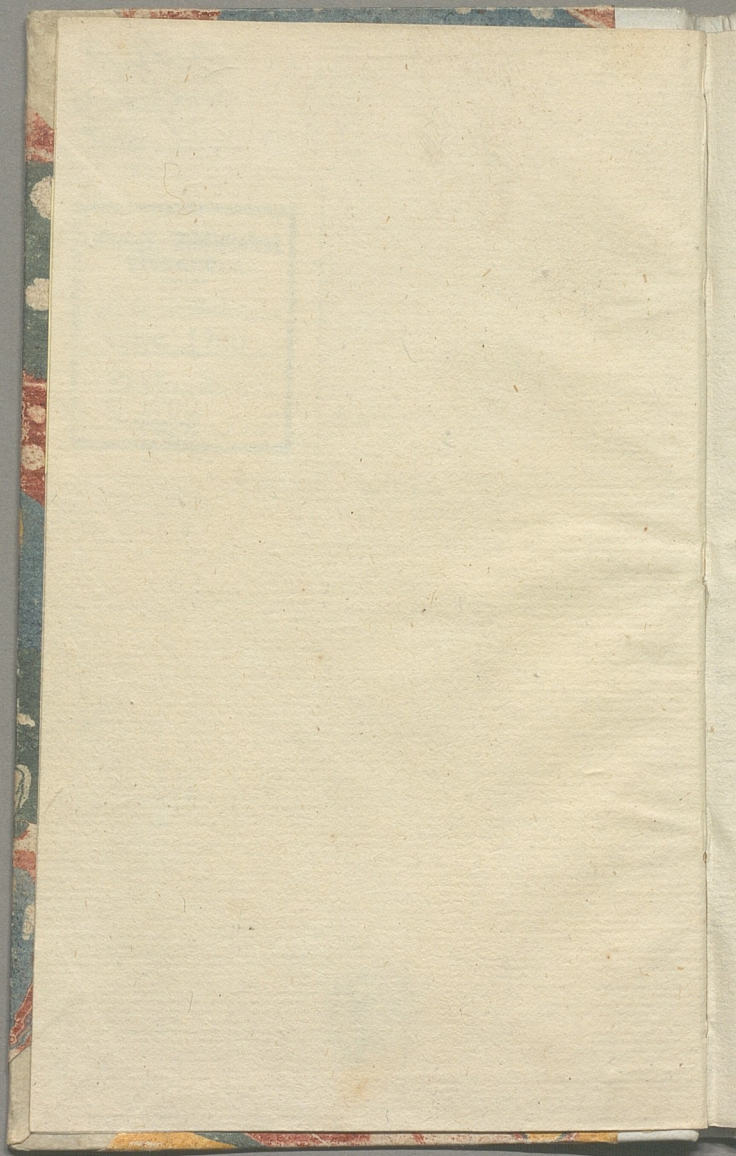
Vitt. Sv.

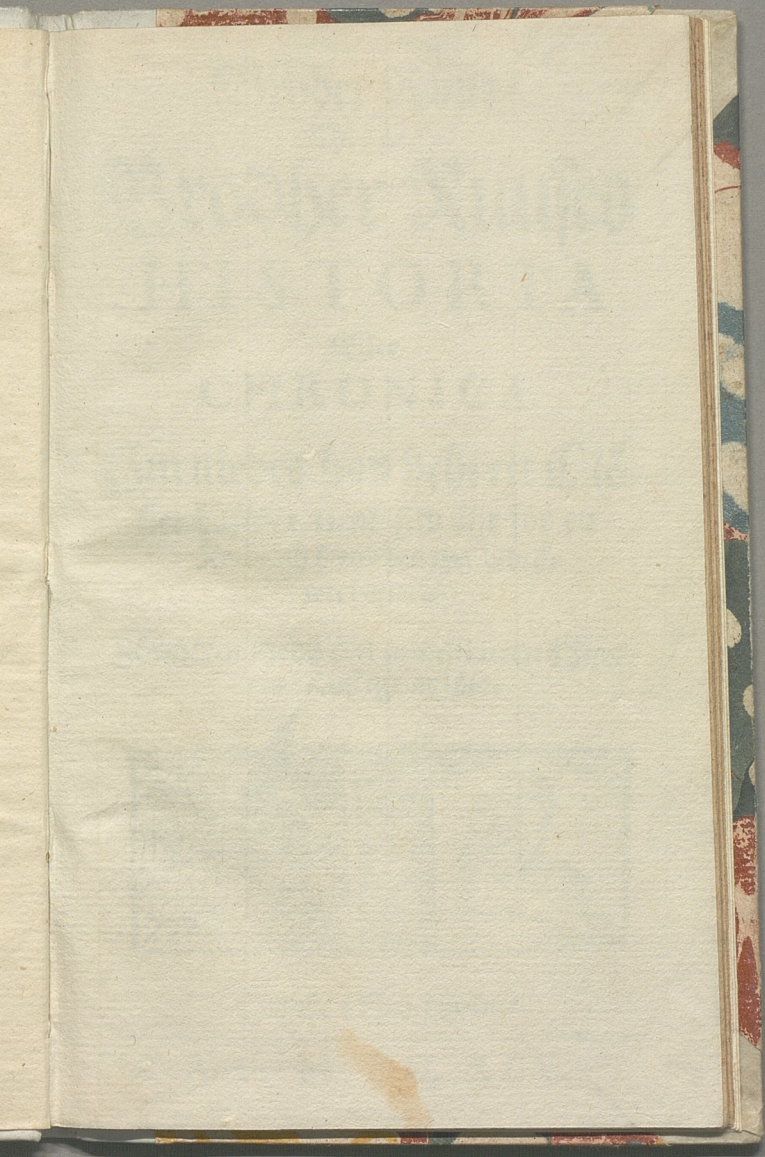
F 1700

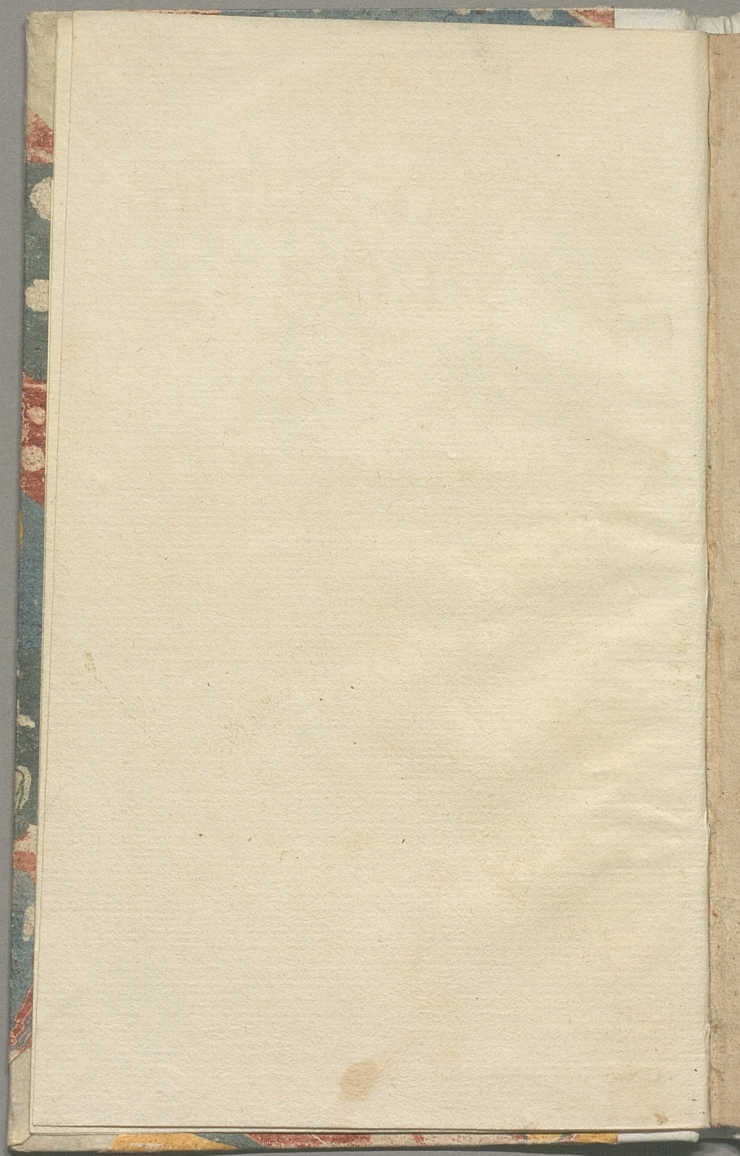
1864

Broder Ruus/
Thet år/
Broder Ruuses
HISTORIA
Eller
CHRONICA.

Huruledes han vchi ett Clö-
ster hafwer tiene siro år för en
Koa? och hwad han ther bedrif-
wit hafwer/

Sörmerat medh een annan liten Histo-
ria / Lustigt at läsa.

Tryckt i Stockholm/

Anno M. DC. XLV.

Iagh kan ock så wäl tigghe still/
Thet som man fördolde hafwa wil/
I Eldster at tiena hafwer warit min tjd/
Til thenna dagh aff Barndoms tjd.

Abbot han sporde/ huru är ditt namn/

Iagh hörer wäl tu kant göra gagn?
Käre Herr Abbot/ Iagh heeter Ruus/
Så falla the migh i Stegerhuus/
Abboten reecte Ruus sin Hand/
Iogh honom i tienst strax på stand/
Han badh honom in til Stegerset gå/
Dch ther skulle han gifwa acht oppå
Hwad Abboten sadhe honom til.
Ruus sadhe/ Iagh thet göra wil/
Ther skurade han Brytor och twättade Saat/
Dch halp flux til at reeda Maat.

En tjd ta Abboten war til pass/
Dch wil ta wända sitt Tjimmeglas/
Låt han Ruus aff Stegerset hämta/
Han kom wäl snare/ låt ey förländta/
Hwad är edher wilia/ Herr Abbot kår/
Hwad skal iagh göra/ nu står iagh här?
Tu skal of hämta glade Gåste/
The skönesta och ochaff the bästa/
Hwar är i länd/ hwem wille i hafwe
Ther til/ at i kunne snora hennes kraswe?
Wohi then Wy/ ther boor een Dwinna/
I Affton tu kommer/ är hon full inna/
Sey/ at iagh hafwer sändt tigh tyt/
Iagh henne strax/ och solg henne hüt:
Där Affton kom/ som Abboten sadhe/
Ruus hans ärender i hugen hadhe/

Så snart han til thenna Dwinna kom/
 Hon böte sig ruchtigh/ hon hölte sig from/
 Toogh henne subtiligen widh sin Arm/
 Och sate henne warckert i Abbotens Karm/
 Han ledde henne fram/ han lät ey aff/
 Förr hon fick sact på Abbotens Staff/
 Sedhan lät han strax åth Köket stå/
 Och pyntade wäl i hwar en wrå/
 Om morgon thestikest togh han wara/
 Och solgde henne heem förothan sabra/
 Aha- huru Abboten han war gladh/
 At han hade fått så kosteligh maat/
 Han tackade Kuus hwar han honom sågh/
 För thet han kunde wis budh ochgå/
 Så gjorde Kuus moot Munkar alla/
 Han war til redz hwem honom wil kalla/
 At dricka/ stänckta och hämpta Dwinnsolt/
 Aldrigh finge the en sådan Tolt/
 Sådana stycker medh många flera
 At bruka/ war Kuus's begära/
 Förr lät han aldrigh aff at fara/
 Han hade them alle i sin snara.

En tjd som Kuus i Stegerset kom/
 Kocken begynte at see sig om/
 Han sporde hwar Kuus hade varit så länge/
 Om thet war seedh aff gode Dränge/
 At låta sin Mästare allena stå/
 När gagn skulle göras och hållas på/
 Han slogh på Kuus at han sig steet/
 Men Kuus bleff tå redeligen wredh/
 En mechta stoor Kettel på Elden stodh/
 Han södh wäl fast/ ty Elden war godh/

Dch ingen war Stegerset så när/
Som wiste hwad the brukade ther/
Kuns tagher sin Mästare widh sin Hand/
Han lyfter honom ochi then siudande Pan/
Dch gjorde honom ett skalckachtigt snedh/
Wände Arssen op och Huswudh nedh/
Kuns loyp aff Stegerset medh en hast/
Han slogh sina händer/han ropade fast/
Iet ynckeligen medh suckan och gråat/
Huru illa thet war hans Mästare gåt/
Huruledes han war i Kettelen störtat/
Dch hade sigh sielff skamligen mördat/
Abboten kom medh Munckarne alla/
The tjdh the hörde Kuns så kalla/
Togho Kocken op/slogho Watnet och/
Skurade Kettelen wäl medh sand och klwi/
När thet war giordt i samma stund/
Tänckte Abboten en annan fund/
Han slogh på Dören medh en Stok/
Kallade Kuns til en Mästare Kock/
Besalte honom Kōketygh medh Grytor alla/
Kettlar och Krulor huru man thet kunde kalla/
The medh wore Munckarne wäl til fredh/
Dch wore gladhe at thet så år skede/
Han bleff theras Kock itt år eller siw/
Tilföreene en skalck så wäl som nu/
The ras maat gjorde han så wäl at smaka/
Om Fredagen så wäl som the andra daghar/
All Faston igene m lijka så/
Thet gjorde thet Flot han kasta på/
Medh Yster/Smör och myck in Späck/
Som Abboten fylte ochi sin Säck/

The flöghest och hans Broder alla/
The monde Ruus en Måstare kalla/
Når Abboten sådan konst förnam/
Han fick en bättre Wilie til han/
Berändte hwadh rådhan kunde finna/
At han kunde Ruus i Elöfret binda/
Thersöre kallade han honom och sporde them äth/
Medh alla sina Broder ynckligh läth/
At han wille thet i sinnet strifwa/
Annamma Kappan och Broder blifwa/
Thet gjorde the Broder til Ruusen all/
Så lyckades them i sådan fall.
The meente the hade plögat rätt/
Altså fick Ruus så bättre bested.

Efter några dagar hände sigh thet så/
Broder Ruus han monde i Portehwset gå/
Han faste sijn Kappa/ han satte sigh nedh/
Han arbeta så/ han swettades wedh/
Dch intet annat än Knöplar gjorde/
Når någon kom och honom äthsporde/
Hwad han wil medh the Knöplar göra/
Han stodh på luur/ han wille ey höra/
Giorde Knöplar flera större än små/
Församblade them all vthi een wra/
Sedan bandt han hwar Knöpel widh enda
Medh hast/ och til sin Kammar sända/
Han hängde them oppå een stitta/
Han wiste wäl the skulle blifwa nytta/
Når Muncel arne kommo och äthsporde/
Hwarsöre Broder Ruus the Knöplar gjorde/
Han swarade them/ och sadhe så/
Jagh meente i skulle thet sielff förstå/
A iiij

Wår Regel hon säger thet må ey wara/
At någon Broder skal Arbete spara/
Thenna gerning gifwer ingen löön vthan last/
Thet troor lagh wist och håller fast/
Iagh tagher migh sådana sybla til/
At iagh ey orkalös gånga wil/
Then dagh kan komma och kan wål stå/
Man glädies at kunna the Knöplar så.
Thet stedde ther effter någon stund/
At KyrciePrioren wil mätta sin Hund/
Eå lät han Abbotens Kona hämpa/
Hon kom/ ljetet lät Abboten wånta/
Hans glädie och lust hon war wål stoor/
Medh alla the Broder oppå site Chor/
Som frögden war rå störst och bäst/
Zå bleff Abboten Priorens gäst/
Han togh sijn Kona frå honom medh mache/
Her Abbot/sade Prioren/sahren sachte/
Skal iagh sådant spote nu ljdha
Aff edher. Thet skal migh myckit förtryta/
Prioren gick strax aff sitt Huus/
Dch hölte sigh sedhan til Broder Ruus/
Han klagade sijn nödh medh gråtande tåra/
Broder Ruus tackade Prioren swåra/
Dch badh honom hämpna sin orätt/
Han måtte icke dricka thet så slätt/
Prioren sadhe: Kåre Broder Ruus/
Ther hånger Knöplar i edart Huus/
Lät migh then bästa ther hånger ibland/
Eå ock mina Brödher vhisijn Hand/
Når Abboten sunger Benedicite,
Iagh skal honom swara/ Han skal så wee.

Broder Ruus sadhe: Ther wil tagh göra/
 Hämpner orätte/ låt migh thet höra/
 Så fingo the Knöplar små och stoor/
 Så många som stodh på Priorens Chor/
 Medan Prioren gick och redde sigh til/
 Så gjorde Broder Ruus ett annat spel/
 Han gick til Abboten/ och sade medh haat/
 Huruledes Prioren beredde hans Maat/
 Han fick honom Knöpet och Skaffe/
 Wille han än flere hafwa hafte.

Här slår Munkarna hwar annan medh
 Knöplar/ och Brodher Ruus kastar en
 Bänck ibland them.

GM Matten thet ringde til Detsång/
 Kyrkiewägen han bleff full trång/
 Abboten och Prioren the så möttes/
 Och hade tu seede/ huru the så stöttes/
 The sparde hwarcken Jon/ Jeppe eller Ruus/
 Broder Ruus han släckte Ljuset och/
 Och låt them nappas som the kunde bäsk/
 Ther wanckade så mången stolt Rinhäst/
 Broder Ruus låt sigh intet förtryta/
 På Taaket monde han snart löpa/
 En storan Benck/ then war full stark/
 Kastade han ibland them medh en fart/
 Han baar them Liwe/ han låt them see/
 Ther war icke en/ han ropade wee/
 Han åthstilde them medh stoor list/
 Förstfickade them strax/ och thet war wist/
 At hwar skulle behålla hugg han hade fått/
 The hade hwar annan troligen nått/

Ther effter skulle Abboten för sig
Behålla sin Kona förvthan swick/
Men Prtoren skulle om landet gå/
Hwar han sig kunne een annan så/
Zå fick Broder Ruus medh sådan snack/
Sin Knöpel igen/medh myck in tack.

En Tjdh war Ruus aff Elöfstreet gått/
När thenna strjdh war öfwerstäde/
Siålar at fånga gjorde han sin stje/
Ther war hans lust/ hans tjdhsfördrjff/
På wåggen i skoggen hoos een broo/
Monde Elöfsterens Bondes seeta Koo/
Huru snart Broder Ruus Konen klämde/
Tree fierdingar på ett Tråå han hängde/
Then fierde han til Elöfstreet förde/
Kastade i Kettelen och flux omrörde/
Så snart kunde man ey Duken bredhe/
Abbotens Maat bleff lqkwål redhe/
När Elöfstrens Bonde sin Koo igen wände/
Dch tjddeligen begynte förlångie/
Han wändte henne i Timar två/
Men ingen Koo kommo heemgå/
Then fattige Mannen gaff sigh illa/
Han wiste aldrigh hwar han wille/
Han lopp äth skoggen hasteligh så/
Dch meente han skulle sin Koo ther så/
Iw meer han leette/iw mindre han fick/
Så länge then mörcka Natte pågick/
At han icke sågh/ hwarcken Folck eller Gåå/
Zå slapp han i ett gammalt Tråå/
Dch tänckte ther Daggen at förbjda/
På ther Bliswarna icke skulle honom stjta/

När han så stodh/ey mycket gladh/
 Sågh han ther sticka sigh i een radh/
 En mechtigh/sträckeligh Hellsweetis skara/
 Lucifer monde then yppersta wara/
 Han satte sigh nedher på en Stool/
 At kalla tilsamman han besohl/
 The Dieflar i werldenne besalning hade/
 Beswijta Folt/ och göra them stadhe/
 Rekenstap wil han ther höra/
 Hwad hwar och en aff them monde göra.
 Beelzebub kom för sin Herra/
 Herr Lucifer wille j nu höra/
 Tilsamman hwad iagh hafwer giordt/
 Sedan iagh drogh aff Hellsweetis port :
 Ther wore kärligha Bröder syra/
 The hade hwar annan aff hierrat kära/
 Theras kärlighheet och goda wilia/
 Ingen werldzens menniska kan ächskilta/
 För iagh kom medh min trestka sund/
 Theras kärlighheet stilde iagh i samma stund/
 Then ena slogh then andra ihjäl/
 Herr Lucifer gjorde iagh icke wäl ?
 Lucifer sade : Du säger godh snack/
 För sådan gerningar bör righ tack.
 Thernäst kom Mäster Ashtarot/
 Hans sinn står meer til ondt än godt/
 Sin Herra Lucifer gjorde han ähra/
 För honom wil han nya Tjändender bära/
 Herr Lucifer/ nu skulle j weta
 Hwad iagh hafwer giordt ey länger leta/
 Hoos Herrar och Förstar hafwer iagh warit/
 Iagh haar ey konst eller arbete sparit/

Förr iagh hafwer them tilsamman förde/
Ett stoort Perlament hafwer iagh giordt/
Then ena then andra til förderfwa/
Trec tusend Siälur wil iagh förwerfwa/
Och föra them in för edher Foot/
Herr Lucifer/ Herre blifwer iagh icke godh?
Ja/ Måster Afttharot/ sadhe Lucifer/
Gör tu thet/ tu blifwer ey wärr.

Asmodæus fram löpande kom/
Strax i then samma tiina rum/
Han söll oppå Anåå/ ey annat torde/
För Lucifer sin Råtenskap giorde/
Herr Lucifer/ Herre iagh säya wil/
Min Syfle haar varit til Dobbelspel/
Hwar två såto och dobbla för sigh/
Then tredie war iagh wisseligh/
Falsta stanker iagh them strax gaff/
Iagh wiste min fördeel wäl ther aff/
Es för Sex, Zines för Duus,
Och Tres för Quater i många huus/
Om Natten förr itt Liws war brändt/
Iagh hade wäl siw til Hellsweetis sändt/
Iagh laghade så the blifwe ey styrdhe/
Förr än then ena then andra mörde/
Lucifer gaff honom myckin tack/
Ty han hörde ther ett lustigt snack.

Then ganste Matt/ iagh lügher ey/
Hade the Dieflar ett sådant Key/
Then ena til then andra frå/
Ingen aff them måtte doch bortgå/
Förr Råtenskap war aletsamman giordt/
Hafwer här ingen hördt eller spordt/

Sade Lucifer/hwar Ruus må wara?
Iagh saknar honom ibland thenna skara/
Strax i thet samma Danableck/
Lucifer tydender aff Ruusen siel/
Han kommer här trädande medh en fart/
Herr Lucifer/ iagh hafwer intet arbeet spardt/
I Helsingwett låter iw maat blifwa reeda/
Ther til wil iagh min Abbot bedia/
Medh fina Munkar skal han tjt fara/
Iagh hafwer them alla i minn snara/
Herre/ låter eder ey förlänge/
Men reeder strax til edher sänge/
Full stackot en tjd ther til skal blifwa/
Iagh wil them alla til Helsingwettis drifwa/
Når Dagen kom och Natten stredh/
Lucifer strax åht Helsingwettis redh/
Medh alla Dieflar the hoos honom wore/
Thet war en stoor otaligh stare/
The gjorde buller medh stoor strål/
Aldrigh hörde man siקה prål.

Men Bonden som i Trädet stodh/
Sin hoos han strax åht Elöfret lop/
På Abbotens döör han klappade fast/
Abboten låt op ale medh en hast/
Dch sporde åht honom hwad han wille/
Herr Abbot/iagh säger edher aff een Gille/
Som Ruus hans Rock/wille honom göra/
Ther til monde Lucifer myckit söra/
I Helsingwett/ medh myckin siקה/
Iagh säger edher/ Komma i tjt/
Churn thet går medh Döl och Maat/
Ale så i ther itt Janners badh,

När Abbotten hörde sin Bondes ord/
Han togh honom in och sätten til bord/
Honom stort tackade och war full gladh/
At han hade sagde honom sådan råd/
Sina Bröder lät han tilsamman falla/
Kungiorde sådant för them alla/
Han badh them göra ånger och boot/
För thet the hade brutit Gudh emoot/
The begynte strax at låsa och siunga/
Dch tiente Gudh medh hierta och tunga/
Dch badh them hielpa aff theras nödh/
At the motte undfly then ewiga dödh/
Strax låses Messor och Gudh Huus/
Abboten sände bodh effter Broder Ruus/
Han skal til honom i Kyrckian komma/
Han kom/ ther gjorde han liden fromma/
När Presten wille om Gudh Ord tala/
Ruus wille ey längre i Kyrckian wara/
Han lopp fullsnart åch Dören oth/
Abboten fick om hans Kappe strut/
Han drogh och sade: Jagh säger tigh/
Tu full Dieswul aff salt och swit/
At tu tigh skapar wihi en dödh häst/
Tu hafwer of warit full onder gåst/
Therogh för Kyrckian skalt tu stå/
Tu skalt ock icke hådan gå/
Förr iagh gifwer Orloff ther til/
Betänckw hwad tu göra wil/
Tu skalt ock ingen stada göra/
Jagh wil tigh bättre tina Casus höra/
Ruus han gjorde som Abboten bodh/
Han bleff en Häst/ och han war rödh/

Tå måtte ther alla Muncarna see/
Han war en Dieswul/ så få han wee/
Abboten badh honom fara bore/
Til annan stadh/han wiste ey hwart/
Han skulle sigh stynda/ och wara ey seen/
Och aldrigh komma i Clöfret igen/
Nuus gaff itt strål/han drogh sin foos/
Then alzmechtigh Gudh bewara oss/
Han drogh sin foos til Engeland/
Ther gjorde han plas hoos qwinna och man/
I Konungens Dotter han sedan soor/
Giorde henne sioor pffna som iagh wål troor/
Hennes Deyelicheet han snart förwände/
Ther war intet många som henne igen kände/
Konungen fullsnart rå hånpta låt/
Så många Präster och Clöftermän godh/
Behi hans Råtte och vthan landz/
Endoch åth ingen ther på fans/
För hwilken Dieswulen wille wiffa/
Han achtade fleera så beswiffa/
Han bleff åthspordt i samma tiffda/
Hwarföre han wille ey förmaning lifda?
Han swarade: Dat ys för dy/
En Clöfterman är iagh som i/
Broder Nuus är iagh rätt nåmder/
Behi ett Clöfter är iagh wål känder/
Han sade them ock gott bestedh/
Om hans Abbot/och huru han heet/
Kommer han icke hft medh migh at kiffwa/
Så skal migh aller ingen här vthdrifwa.
Når Konungen sådant siel höra/
Ett Bodh låt han strax reeda göra/

Thet sände han strax i Saxeland/
Han leette så länge han Abbotten fand/
Han fick honom Breeff och Konungens ord/
Når Abbotten satte öfwer sitt bord/
Abbotten låås strax Konungens breeff/
Förnam hwad skalcheet Ruus bedreeff/
Han gjorde sigh reeda strax på stand/
Och fölgde thet Dödh i Engeland/
Når Abbotten rå til Konungen kom/
Han sågnade honom wäl/ ty han war from/
Hwad kan iagh ther aff säya meera/
Han lät honom gansta wäl tractera/
Sedan sade han Abbotten sin nödh/
Huruledes hans Dotter war når dödh/
Han badh medh suck och myckin gråt/
Abbotten skulle finna gott råd/
Dieswulen aff hans Dotter at driffwa/
At hon finge boot/ och blifwa i lyswe/
Han lofwade honom ther för myckin gåfwa/
Så myckit Abbotten sielff wille hafwa.

Abbotten sadhe til Konungen så :-

Edher Dotter stal sielff för migh stå/
Når then Jungfrwn för Abbotten kom/
Full illa gaff sigh Broder Ruus ther om/
Abbotten sade: Hey nu/ Hör tu
Broder Ruus/ hwar åstu nå?
Ruus sade: Herr Abbot/ iagh är här/
Iagh wille j wore migh icke så när/
Zå begynte Ruus högde at stricka/
Strax här och/ nu måtte iagh wylta/
Abbotten sade/ Iagh binder tigh/
Kom strax/ och stat här hoos migh/

Bliff til en Håst/ som tu war förr/
Tu skalt ey skada Föld eller Dör/
Bostap/ Skogh/ Löff eller Mur/
Eller någon annan Creatur/
Nuus gjorde som Abbotten bödh/
Bless til en Håst/ som förr war rödh/
Huru stilla han rå hoos Abbotten stodh/
Mätte man see/ han war ey godh.

Konungen lofwade then himmelske Gudh/
För thet han hade brutit hans budh/
Han lofwade för sijn Dotter och sikh/
At tiens Gudh ewinnerligh/
Så at han ey siel Maat eller drack/
Förr än han gaff Abbotten myckin tact/
Bödh honom begära hwad han wille hafwa/
Han wille honom gifwa gunst och gåfwa.

Zå sågh Abbotten vthi een Bräa/
En myckin stoor Blyhoop hwar han lågh/
Zå taalte han til Konungen ock så:
Aldranädigste Herre/ kan iagh så
Aff thetta Bly/ thet wil iagh höra/
Så myckit som Nuus kan en gång föra
På Ryggen/ öfwer bärg och sand/
Til Clöster vthi Saxeland?
Herre/ thet är nu min begära/
Elliest begärar iagh nu inke meera.
Konungen sadhe: Thet skal så stee/
Annammer thet Bly som j thet see/
Kan Nuus thet ock aletsamman föra/
Zå skal thet aletsamman edher tilhöra.

Abbotten sade til Broder Nuus:
Ther ligger Bly vthi thetta huus/

B

Thet

Thet skalt tu strax til Clöfret föra/
 Lät see tu kant åstadh nu föra/
 Nu flynda tigh och war ey seen/
 Kom snart och sägh migh swar igen.
 Broder Ruus han lät åth wädret stå/
 Tusend skeppund blyy på Nyggen lå/
 Thet förde han öfwer medh en fart/
 Kom strax igen och war fullsnart/
 Som Konungen öfwer Måltijd satt/
 Och fick sigh tå medh Abbotten maat/
 Broder Ruus in åth Dören kom/
 Til Abbotten sporde honom om/
 Om han skulle Slottet til Clöfret föra/
 Han wille thet ganska gärna göra.
 Abbotten sade til Broder Ruus :
 Thetta Slott thet är ett Konungzligt huus/
 Lät thet här obehindrat stå/
 Tu skalt wäl andra Syfla så/
 Jagh wil säya hwad tu skal göra/
 Migh sielff skalt tu til Clöfret föra/
 Förrohan all stadha/förrohan all skam/
 Wiuder iagh tigh/ at föra migh fram.
 Abbotten badh Konungen godh natt/
 På Ruuses Nygg han sigh tå satt/
 Ruus drogh åstadh/ han war ey seen/
 Förde Abbotten til sitt Clöfster igen/
 Och sporde widare : Hwad skal iagh göra/
 Herr Abbot/ låter migh thet höra ?
 Hwar skal iagh byggja/ hwar skal iagh boo/
 Jagh wänter migh aldrigh meera roo ?
 Abbotten swarade medh alswars taala/
 Jagh wil tigh thet ey längre förhala :

icke långt här ifrån/iagh säger tigh thet/
Ther ligger ett skräckeligh öde städt/
Ther skalt tu boo i ewigh tjd/
Dch aldrigh meera komma hit/
Eller någorstädz i annor land/
Tu skalt ey skada Qwinna eller Man/
Tu skalt ey skada Fisk eller Fåå/
Ey Hws/ey Marell/ey Skogh eller Tråå/
Eller någor annor Creatur/
Men liggia ther til Domedagh i lwr.

Broder Ruus gjorde som Abboten badh/
Han gaff ett skäl och drogh åstadh/
Dch är han icke dragen sin loos igen/
Så är han ther full på thenna dagh ån.
Gudh bewara of allesamman tillijfe/
Dch låte Dieswulen från of wjke/Amen.

En annan lyften Historia.

Sådana Historier/många och flera/
Kunde man wäl förtålia meera/
Om tjdén thet så wille tjda/
Nu wil iagh til een Historia strjda/
Ther aff man kan förnimma och see/
Huru Dieswulen optänder Eld och wrede/
Behi otrognes barn som intet achta
Guds Död/och thet i wädret slächta.
En Man som ey war aff the bästa/
Herbergda goda och onda Gästa/
Behi sitt huus hade han en Voldergäste/
Til alt ondt i huuset han sigh winlade/
Han gjorde them så myckit til meen/
Til ondt och illa war han ey seen/

Skedde godt i hysset/han kunde ey see/
 At skalckheet/ ondt tå fick han lee/
 Endoch han hade ett ruum inne/
 Behi en kammar war han til finne/
 Så hade han ther ett sådant stiel/
 Aldrigh war hörde maken stiel/
 Så/at aldrigh en Meunistia vthan sakra/
 I samma kammaren til fridz kunne wara.
 I then Tijden wore Munkarna til/
 Som vthdragha sitt ärende wil/
 Tå drogho the fram och gingo så
 Prioren och Munkten både två/
 När the på vägen gingo fram/
 För samma hysset the tå kom/
 Man kunne them icke hädan stilia/
 Effter the ther herberga wilia/
 Berdinnan pyntade Maat och Driela/
 Kammar och Sång/ alt tillgåta/
 När the nu skulle til Sängen gå/
 Och mördret war vthi hwar vrå/
 Och wille sigh så nedherläggia/
 Then ena han fick strax i Stägge/
 Then andra han fick ock så margelund/
 At han hårdt ropade i samma stund/
 Then ena på then andra skylte/
 At han sådan gerningar vpsylte/
 Then andra swarade medh försträckt modh/
 Tüga still min Karl/iagh haswer nogh/
 Jagh haswer full min bestedna deel/
 Om tu migh eliest troor wäl/
 Medh samma the sigh taaltes wedh/
 Han drogh then första at han sigh skeede/

Ther monde man höra ynkeligh klagha/
Huru illa thet war för Prioren lagha/
När the förnummo i sitt sinne/
Ne ther war en Voltermennikin inne/
Dch thet samma nogh förstodhe/
Vthaff the strål och låte han hade/
Prioren slogh i hoop sina hände/
Ästu en Diefwul? Giff tigh tillkänne/
Tu onde skalst förrothan någon sakra/
Skal tu låta oss i thenna Matt wara/
Ther til så ware tu still i huus/
Eå länge påkommer Dagsens litus/
Dch morgon tel vårt Clöster låra/
Ther får tu weta hwad tu skalst göra/
Then onde war willioogh/ han drogh åstadh/
Dch gjorde som the honom badh/
Tå monde han både åta och rjda/
Dch låt sigh på thet snaresta tjda/
Then samma dagh/ i timar två/
Femtje mjål monde han gå/
När Muncken kom til Clöstret igen/
Ther wore the wälkomne som en wän/
Dch skole nu til Dören instjgha/
Ther sågho the Diefwulen flygha/
Bene veneritis Domine, Gardian
Gade/ och logh öfwerthan/
Ther fick man honom noghsampt höra/
Huruledes han monde rått åchspöria/
Hwad han skulle i Clöstret göra/
Han wille honom theroth löra/
The swarade honom: Tjgh man stille/
Wij wete fullwål hwad wij hafwa wille

Dch wete ock hwad tu skalt göra/
Här om behöfwes aller intet at röra/
Tu skalt men göra thet som wij
Hafwa wille/ och icke ond fly/
Så länge tu här i Tiensten står/
Förr än tu något Drloff får.
Dieswulen swarade medh ödmuikheet/
Thet skal ale blifwa bestält medh flit/
Hwad i hafwen wille och begära/
Är thet så/ iagh thet kan lära/
The klädde på honom een Kappa grön/
Sma Biälror omkring til sijn Löw/
At man kunde höra och wäl förnimma/
Hwart rum han skulle vara til finna/
Theß förrothan en Herberga små
I Köken/ vthi een mörcka wrå/
Så snart kunde man ey ringa/
Medh Skällan/ han war tilförenne inne/
Dch them ätshporde hwad the wille haa/
Prioren sade: Tu skalt nu gå/
Tagha näst Kruse/ och gacl ästa/
See til om tu gott Döl kan få/
Han tagher thet Kruset i sijn hand/
Han ropade omkring Byy försant/
Är någon tilstädz som hafwer gott Döl/
Penningar sätter han i ett speel/
Dch så omkring in til at löpa/
Lika som han wil Hästar löpa/
Såyandes: Wiltie i migh gott Döl sälta/
Tagh will rätkna eder sköna Penningar/
Allså gjorde han sijn bästa flit/
At han bleff känder hjet och tjet.

I Elöfret/ nemliga i samma åhr/
 En illa smudrigh Kockpoicke war/
 Han gjorde honom så mycken förreect/
 I Poltermannens Boo han steet/
 Och hütt och tütt/ hwadh han meen fick/
 Skarn/ Lort/ Distwain/ sådant slükt/
 Thet monde han alt i samma wrå kasta/
 Sådant gjorde Dieswulen then gansta Fasta/
 Effer then elacke Hordom wäl badh/
 At han skulle sådan säfång gå/
 Så gjorde han rå myckit wårre/
 Skeet hoopar flere större än smårre/
 Dieswulen tänckte i sitt sinne/
 Huruledes han kunde en wrede opfinna/
 Han tagher Poiken vthi sitt Belt/
 Han lyffter vp/ förvthan hielp/
 Vppå stoore Dielkan högha/
 Thet monde han achta sögha/
 Thet flydde han honom medh sådan lämp/
 Så migh Rijs om thet war skämt/
 Dieswulen tagher ett Reep i sin hand/
 Han fråstar om thet duger tel band/
 Han binder honom Händer och sin Foot/
 Alt som een små Knippa i hoop/
 Han lät sikh sansfärdigh intet förhast/
 Band Drängen omkring wäl fast/
 Och gjorde som Ruus/ itt skälmisf snedh/
 Wände Arsen vp och Hufwud nedh/
 Kastan förvth och lät honom hängia/
 Thet tillrade han kring som een Slända/
 Dieswulen gick/ och ynkeligen grect/
 Huru illa thet war Poiken skeedt/

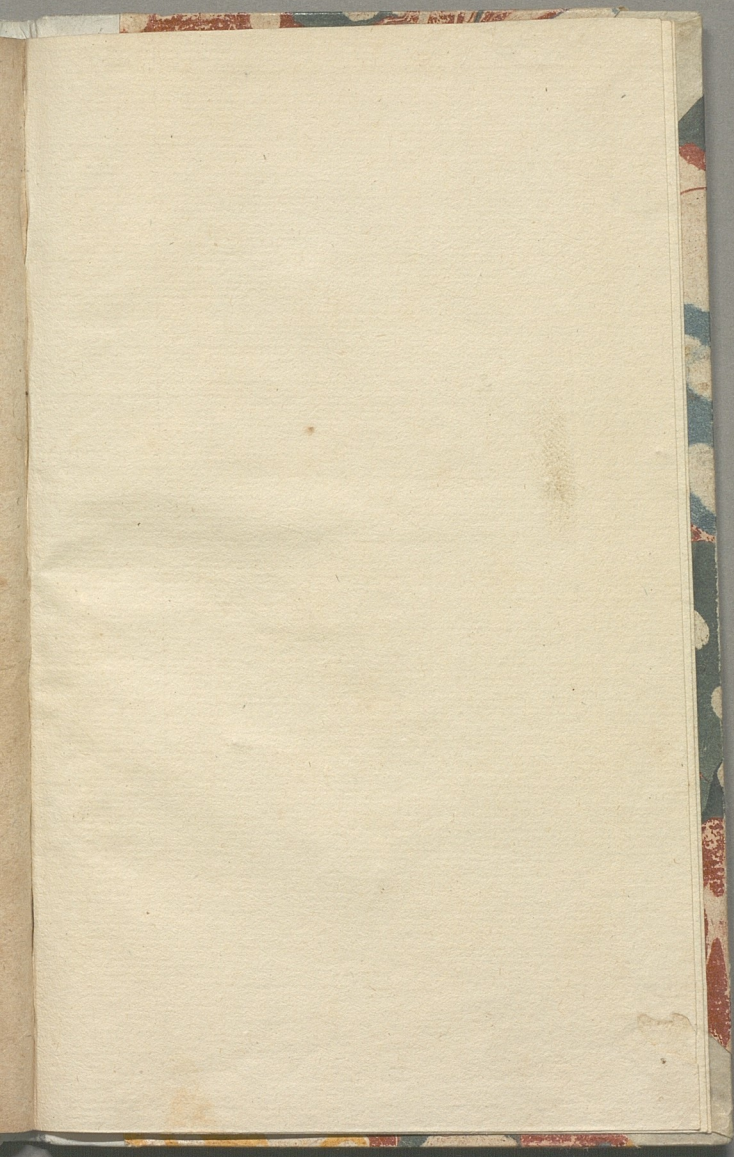
Huru skulle han sådant sinne få/
 At han wille på the höga Dielkar gå/
 Iagh troor han är aff sådana Art/
 Som danga på Linior Balliart/
 Them plåga intet heller sådan spott hända/
 Falla the intet/ ey blifwa the hängda:
 Ach sådant Laal monde the alle lee/
 Then som skaden haar/ får nogh spee.
 Sedan Woiken Orsaken sadhe/
 Diefwulen the Orloff gosse.

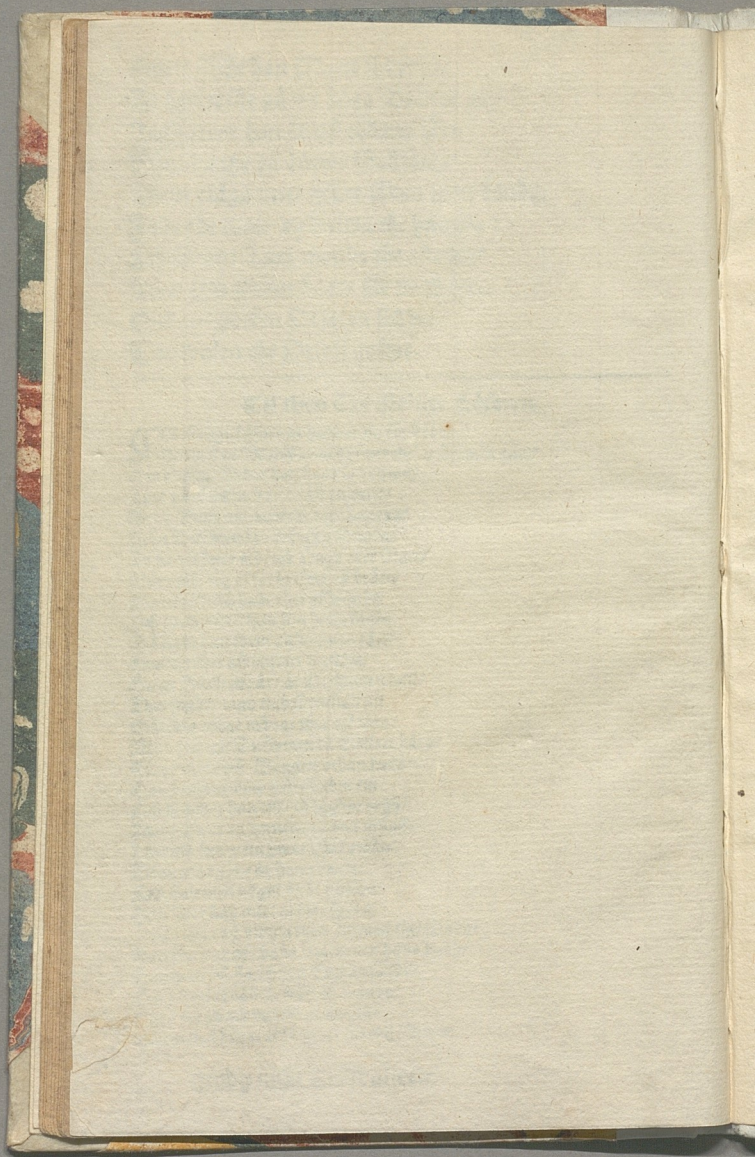
Til then Christelige Läsaren.

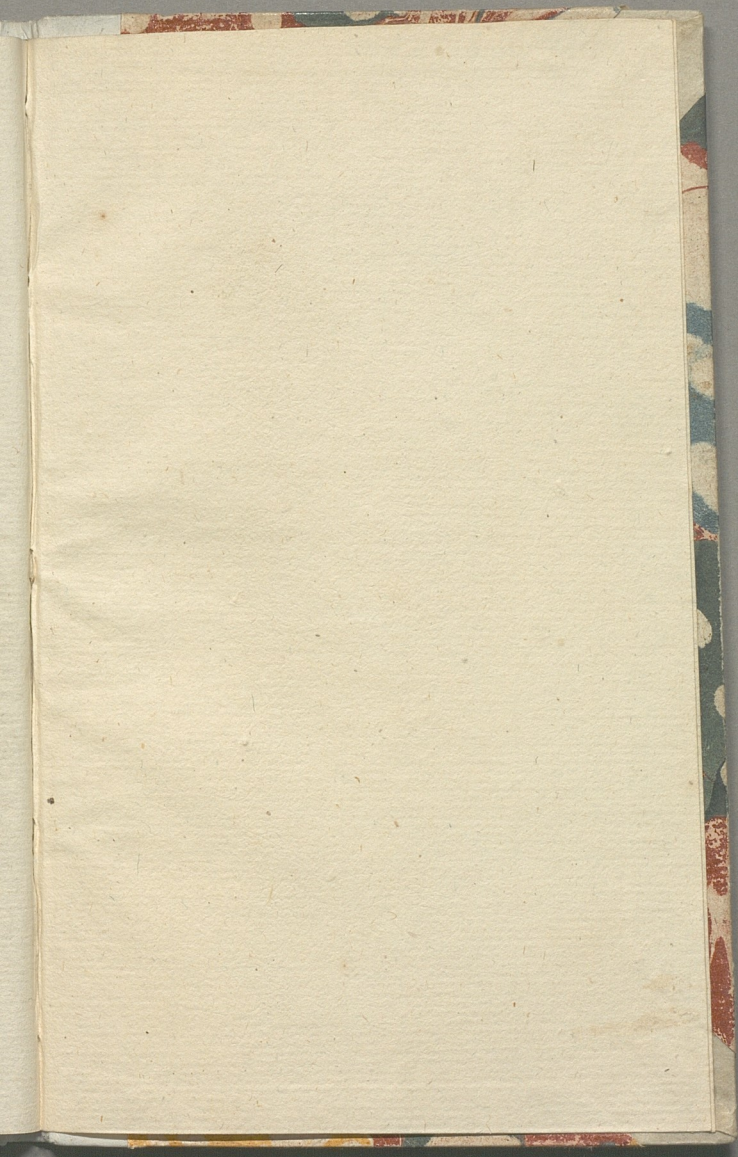
Christelige Läsare tu hafwer nu förståde/
 Huruledes Wundarna hafwer medh Nunsen gått/
 Hurudana Under han haar bedrifwit/
 Ther på tänkt medan tu äst i lifswet/
 Wedh Gudh at han wille tigh bewara/
 Från Diefwulens illistigha Snara/
 Ty han serwer adriggh Dagh eller Natt/
 Går omkring at förderfwa of brätt/
 Om icke Gudh hade thet affwände/
 Och them nådeligen sin hietz sände.
 Så hade han them allsamman sätt/
 Hwilet ther aff blifwer förstått/
 Hwar Gudh icke är/ är Diefwulen wist/
 Thet sågher iagh tigh förvethan list.
 Således måge många ther aff låra/
 Wan stat icke Diefwulen tit Elöfret bära/
 Eller måtan på Wäggen vethan swist/
 Han kommer doch wäl obudin tit/
 Och kommer han tit/ så sågher iagh/
 Thet blifwer ey synnerligh gott vethast/
 Thet må full weta hwar Gudz wän/
 Til onde at göra är han ey seen/
 Kan han men något onde påföra/
 Han låter sigh intet arbete spara.

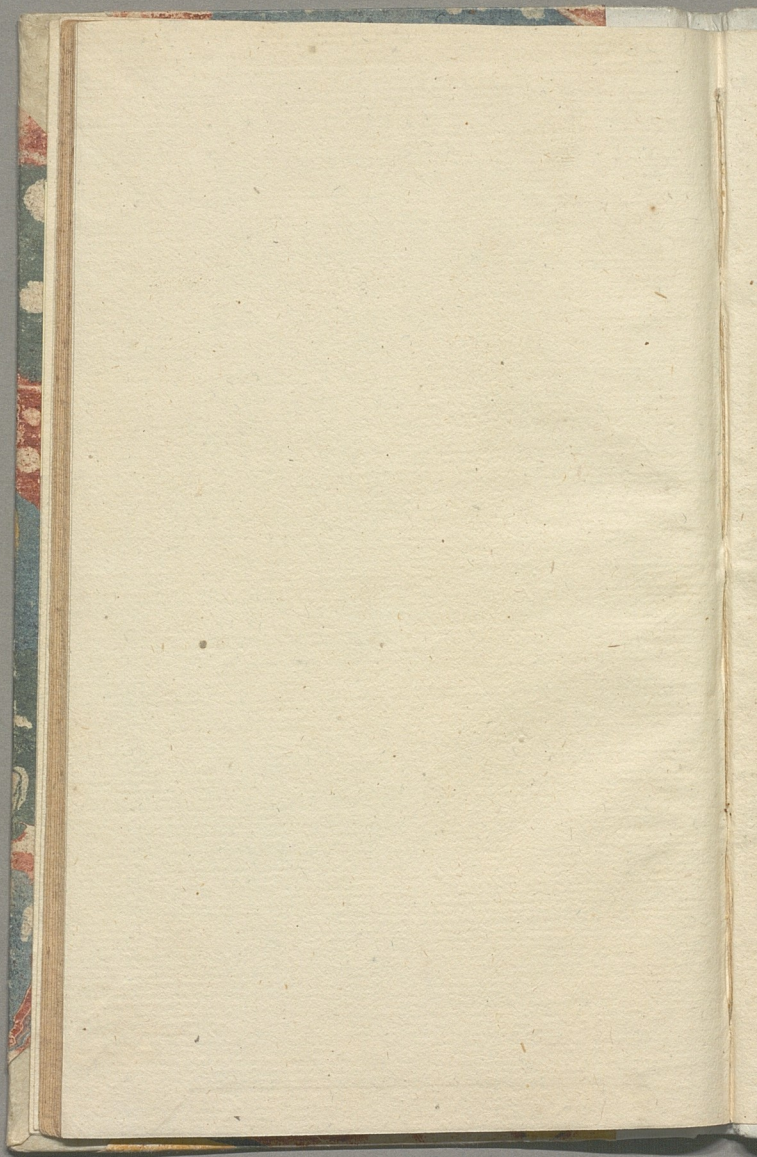
Nu låter of bidhia then Allmechtige Gudh/
 Han förlåter of/ hafwe wi bruntit hans budh/
 Han wille of fina hetga Englar sände/
 Och att onde nådigt från of wände/
 Of ti frögd och mycken gamman/
 Hwem thet begärar säwa aff hietat/ Amen.

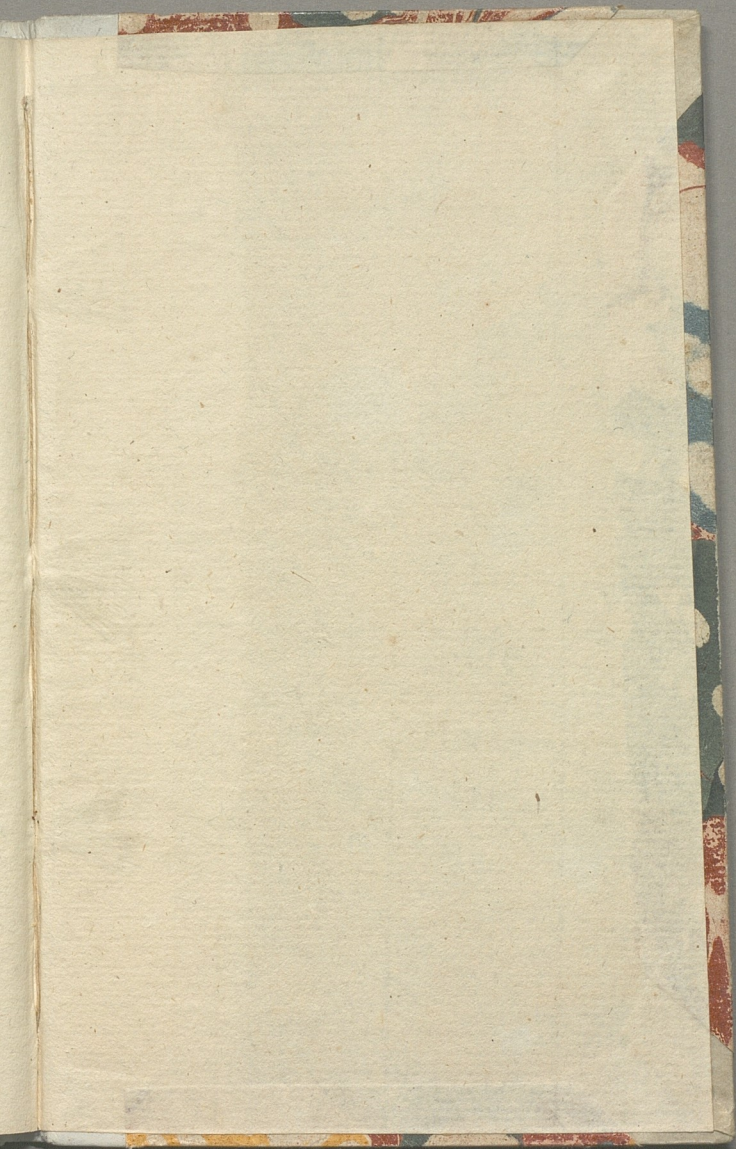
Gudh minn Tröst alleen,

www.books2ebooks.eu